

Εἶναι περίεργος ἡ φερὰ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων· ὅτε τὸ πρῶτον ἡ αἵρεσις αὐτῇ, ἡ πολυαριθμότερα σήμερον ὄλων τῶν ἄλλων τῆς βορείου Ἀμερικῆς, κατέφυγεν ἐκεῖ καταδιωκόμενη ὑπὸ τῶν Ἀγγλων, ἐξωστρακίσθη διὰ νόμων ἀυστηροτάτων ὡς ἀντιχριστιανική καὶ παράλογος, καί, τὸ παραδοξότερον, ἐξωστρακίσθη ὑπὸ αὐτῶν ἐκείνων, — ὑπὸ τῶν Καθάρων, — οἵτινες ἐγκατέλειπον τὴν Ἀγγλίαν καταρῶμενοι τὴν μισαλλοδοσίαν τῶν ἰδίων ὁμογενῶν! Ἐτιμωροῦντο διὰ προστίμων ἀδροτάτων καὶ αὐτοὶ οἱ μεταδιδάσκοντες εἰς Ἀμερικὴν τοὺς πειθεύοντας αὐτὴν πλοίαρχοι, οἱ δὲ Κουάκεροι ἐμαστιγοῦντο δημοσίᾳ, ἐφυλακίζοντο καὶ κατεδικάζοντο εἰς ἔργα ἐπαχθῆ. Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἀπλῶς μόνον προστατευόντων αὐτοὺς ἐπεβάλλετο πολλὰ καὶ ποινὴ ἐξορίας, ὡς ἐπὶ κακούργων!

Ἡ παρούσα εἰκὼν παριστᾷ πῶς, ὡς εἶπομεν, δο-

ξάζουσι τὸν Θεὸν τρέμοντες καὶ ὀρχούμενοι· ἀλλ' ὀλίγαι τινὲς διασαφῆσις θέλουσι καταστήσει πλέον εὐκατάληπτον τὴν περίεργον αὐτὴν τελετὴν.

Συναθροίζόμενοι ἀνὰ πᾶσαν κυριακὴν ἐντὸς ναοῦ ἡ καὶ εὐρυχώρου αἰθούσης καθήνται ἐπὶ θρανίων, οἱ ἄνδρες κατέναντι τῶν γυναικῶν, καὶ γόνυ πρὸς γόνυ ὡς ὁ μαγνητίζων πρὸ τοῦ μαγνητιζομένου. Ἐκαστος δὲ αὐτῶν φέρει ἐπὶ βραχίονος μανδύλιον λευκόν, καὶ περιτρίβων πρὸς ἀλλήλους τοὺς δύο ἀντίχειρας, ἀνυψοῖ τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς οὐρανόν.

Μετ' ὀλίγον ἀναγεύρεται τις τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ψάλλει ὕμνον τὸν ὁποῖον ἐπαναλαμβάνουσι χοροστατοῦντες ὅλοι οἱ παρεστῶτες. Μόλις δὲ τελειώσῃ ἡ ψαλμωδία, καὶ παραμερίζοντες συγχρόνως τὰ θρανία καταστραπτῶνται ἀνὰ δέκα κατὰ μέτωπον, ἐξ περιέκου πόδας ἀπέχοντες οἱ ἄνδρες τῶν γυναικῶν. Συνθήματος δὲ τινος δοθέντος ἀρχίζουσιν ὅλοι νὰ προχωρῶσ,

σκιρτῶντες καὶ νὰ ὀπισθοδρομῶσιν ἐνίοτε ὡς ἐὰν ἐχόρευον διχορίαν, διχορίαν ὅμως ἀκομψὴν καὶ κωμικὴν, ἔχοντες πάντοτε τοὺς μὲν βραχίονας συνισταμένους πρὸς τὸ στήθος, τὰς δὲ χεῖρας κρεμασμένας ὡς αἱ ἄρκτοι, ὅτε ἱστάμεναι ἐπὶ τῶν δύο ὀπισθίων ποδῶν χορεύουσιν.

Ἡ προκαταρκτικὴ οὕτῃ ὀρχηστρική γυμνασία διαρκεῖ ὥραν ἱκανήν· καθήμενοι δὲ ἐκ νέου οἱ αἰνέτσαντες οὕτω τὸν Κύριον, ἀπομαστῶντι τὸν ἰδρώτα αὐτῶν διὰ τῶν μανδυλίων περὶ ὧν ὠμολήσαμεν, καὶ ψάλλουσι νέον ὕμνον.

Μετὰ μικρὴν τινα ἀνάπαυσιν ἐπαναλαμβάνουσι ζωηρότερον τοὺς ὀρχηστρικοὺς αὐτῶν ἐξελιγμένους δὲ σκιρτῶσιν ἐλαφρώς ὡς πρότερον, ἀλλὰ κρατούντες ὁ εἰς τοῦ ἄλλου τὰς χεῖρας τρέχουσι κυκλωτέρως περὶ ἑνὸς

ἄνδρας καὶ πέντε γυναῖκας ἱσταμένους κατὰ δύο στοίχους καὶ ψάλλοντας ἐν μέσῳ τῆς αἰθούσης, καὶ κορυθνντιῶσι προσαρμοζόμενοι πρὸς τὸν ῥυθμὸν τῆς ψαλμωδίας. Διαρκοῦσι δὲ καὶ ὁ χορὸς καὶ ὁ αἶνος ἐνὸς ὡς διαρκοῦσι καὶ αἱ δυνάμεις τῶν ψαλλόντων καὶ ὀρχουμένων.

Καὶ τοιαύτῃ μὲν ἐν συντόμῳ ἡ θρησκευτικὴ τῶν Κουακέρων τελετὴ, ὃ δὲ βίος αὐτῶν λέγεται γρηγορηθέστατος καὶ ἀνυπόκριτος. Ἐπαγγελμα συνήθως ἔχουσι τὴν ἐμπορίαν, καὶ δὲν ἀναμιγνύονται πώποτε εἰς τὰ δημόσια. Διακρίνονται δὲ εὐκόλως ὄλων τῶν ἄλλων ὁμογενῶν αὐτῶν διὰ τῆς συμπεριφορᾶς καὶ τοῦ ἐνδύματος· διότι, οἱ μὲν ἄνδρες φοροῦσι ἱμάτιον (ράζον) σχήματος ἀπληρῶν καὶ πλῆρον πλατύφυρον, οἱ δὲ γυναῖκες πάντες ἑλικίας, ἐσθῆτα βρα-